

Lang leve de Koningin

Klucht in vier bedrijven

door

ASTRID BAIJS en JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LANG LEVE DE KONINGIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL & ASTRID BAIJS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Bea Wortel – pensionhoudster

Guus Verstraaten - haar zakenpartner

Thea Duif – huishoudster

Dennis de Hoog - politieagent

Gasten van het pension:

Albert de Korte

Els de Korte

Joop van der Broek

Christien Boogaards

Dorien de Maaier

Annie van Straalen

DECOR:

De gezamenlijke kamer voor de pensioengasten. Bij aanvang staan er twee eettafels, een links en een in het midden van de kamer. Rechts staat een bank, een fauteuil en een salontafel. Om de linkertafel staan vier stoelen. Achter de middelste tafel staat slechts één, zeer fraaie stoel. Vanaf het tweede bedrijf, blijft er alleen links nog een tafel en de stoelen staan. Achterin zit links een opening naar de hal en in de linkerwand zit een deur die leidt naar de keuken en overige vertrekken van de pensionhouders. Naast de opening van de hal zit in de achterwand eventueel een raam. Aan de linkerwand hangt tevens een telefoon. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(vroeg in de morgen)

Als het doek opgaat is er niemand aanwezig. Even later komen Bea en Guus vanuit de hal op. Bea gaat gekleed in een lange rok, bloes met strik en een bril uit het jaar nul, het haar zit als een knotje of iets dergelijks op haar hoofd, zij is een sullig type. Guus is het type van een lefschopper, gaat ook als zodanig gekleed.

BEA: Nee, Guus. Dit is inderdaad nooit mijn bedoeling geweest. Ik wilde een eenvoudig pensionnetje voor minderbedeelde, niet meer en niet minder. Ik had nooit naar jou moeten luisteren.

GUUS: Dan had je binnen een half jaar je pension kunnen sluiten. Van die zogenaamde minderbedeelde van jou, hadden we nooit kunnen bestaan. Nee Bea, jouw zakenpartner heeft het goed gezien. Op deze manier komt er geld in het laatje en houden we er tenminste wat aan over. *(grijnzend)* Nou ja, iets meer dan wat. Onze koningin is een goudmijntje!

BEA: Totdat het fout gaat en daar kun je op wachten. Ik vind het niet eerlijk van je hoe jij haar zaken beheert. Je loopt met haar bankpasje rond en smijt het geld van haar over de balk en allemaal ter eer en glorie van jezelf. Let op mijn woorden, eens gaat het mis, Guus.

GUUS: Welnee! Dat mens heeft geen familie meer, dus daar zullen we geen last van hebben. Bovendien, ze heeft mijzelf tot haar adviseur en zakenwaarnemer benoemt. *(grijnst weer)* Ik ben adviseur van het hof!

BEA: Ja, omdat het mens niet meer weet wat ze doet en wie ze eigenlijk is. Jij maakt misbruik van haar waanbeelden, hangt de mooie meneer uit en ik? Ik kan voor kamermeisje van Hare Majesteit spelen!

GUUS *(lachend)*: Maar dat doe je geweldig, Bea. Wat dat betreft had je wel aan het toneel kunnen gaan, een topactrice! En so what? Zij is tevreden en gelukkig met haar plekje hier, ik ben meer dan tevreden en jij kunt je overige gasten aanhouden. Iedereen gelukkig toch? *(kijkt op zijn horloge)* Je mag trouwens wel opschieten. Onze Hoogheid zit vast al op je te wachten in haar kamer.

BEA: Ja, ik kan het vuile werk weer opknappen.

GUUS: Toe nou maar. Dit is de enige en beste oplossing voor ons pension. En vergeet niet, dat jij dankzij haar een geweldige hulp in de huishouding hebt. Thea doet haar werk uitstekend, haalt jou het werk uit de handen en kost bijna niets. *(op dat moment komt Thea binnen door de linkerdeur met een groot dienblad waarop oude borden, evenals oude kopjes met schoteltjes en messen. Verder twee halve*

pakjes margarine (nog in papier), twee halve broden (ook nog in verpakking) twee doosjes hagelslag en twee potjes jam, zij draagt een ouderwetse schort)

THEA: Precies! Ik werk me hier het apenzuur voor een minimum loontje!

GUUS: Wees jij nu maar blij dat je hier *mag* werken. Voor jouw soort liggen de baantjes niet voor het oprapen. Maar je zegt het maar hoor, we hebben zo een ander. *(als Thea niets zegt)* Nou?

THEA: U maakt misbruik van mijn goedheid om Bea te helpen met haar goede bedoelingen.

GUUS: Zo! Noem jij mijn zakenpartner bij de voornaam? Het is nog steeds mevrouw voor jou.

BEA: Guus! Doe niet zo...

GUUS: Nee! Ik wil er niets van horen. *(tot Thea)* Mevrouw Wortel dus voor jou.

THEA: Ik zeg wel niets meer. Kan ik nu misschien de tafel dekken? Ik sta hier zo ondertussen met verkrampde klauwtjes met dat dienblad.

GUUS *(kijkt weer op horloge)*: De tafels hadden al lang gedekt te horen zijn, Thea. Vooruit, aan het werk.

THEA *(gaat linkertafel dekken)*: En voor wie moet de middelste tafel vandaag gedekt worden? Voor mevrouw Boogaards of voor de Koningin?

BEA: Voor de koningin. Ik ben net op haar kamer geweest en ze heeft haar koninklijk gewaad al aan, dus dan weet je hoe laat het is.

THEA: Extra werk dus weer.

GUUS: Ja, schiet nu maar op. *(tot Bea)* En haal jij haar even op.

BEA: Ja, ja, ik ga al, *(sloft de kamer via de hal uit)*

GUUS: Mooi, Dan ga ik ook weer aan de slag.

THEA *(schamper)*: Aan de slag? Het zou wat. *(als Guus haar woedend aankijkt)* Ik weet het, ik bemoei me nergens mee en zal de opdrachten van meneer uitvoeren.

GUUS: Dat zal je geraden zijn. Het enige waar jij je mee moet bemoeien, zijn inderdaad de opdrachten. *(via haldeur af)*

THEA: Waar maak ik me ook druk om. *(Kijkt naar de tafel, die ze net gedekt heeft)* Zo! Het werkvolk kan schaften. *(ze gaat even af en komt dan terug met een dienblad waarop een heel fraai bord, kopje met schotel, mes en vork, kan met jus de range, glas, glazen pot met thee, schaalpje met lekkere broodjes en krentenbol, schaalpje met kaas en ham, een schaalpje met roomboter en een gekookt eitje. Eerst dekt ze de middelste tafel met een keurig tafellaken, daarna zet ze alle spullen op het tafeltje. Als ze dat heeft gedaan kijkt ze goedkeurend naar het middelste tafeltje, maakt een diepe buiging,*

dan schamper) Uw tafel is gedekt, Majesteit! (op dat moment komt Dorien op via de hal, ze ziet er niet uit! Het haar ongekamd, ze draagt een rok en een bloes die totaal niet bij elkaar passen en heeft gymschoenen aan. Verder draagt ze een oude versleten boodschappentas)

DORIEN: Kunnen we dan eindelijk eens eten?

THEA: Van mij wel, mevrouw de Maaier. Maar u kent de regels...U zult moeten wachten tot de Koningin is gearriveerd. Die heeft hier nu eenmaal een voorkeursbehandeling, dat weet u toch?

DORIEN: Belachelijk allemaal! *(loopt naar het middelste tafeltje en kijkt naar de keurig gedekte tafel)* Roomboter voor mevrouw, lekkere broodjes, sinaasappelsap, een krentenbol, kaas en ham. Nou, die lust ik ook wel. *(pakt snel een plakje kaas van het schaaltje en stopt deze half in haar mond, voordat ze het opeet reageert Thea geschrokken)*

THEA: Stop! Bent u nu helemaal gek geworden?! Als meneer dat ziet, zijn de poppen weer aan het dansen.

DORIEN: Ja, dans jij maar weer naar de pijpen van meneer, Thea. Je gunt me ook niets. *(haalt plakje kaas uit haar mond en wil deze weer op het schaaltje leggen)*

THEA: Nee! *(pakt het plakje kaas uit Dorien haar hand en overweegt wat ze er mee moet doen. Op dat moment komt Guus binnen. Verschrikt stopt Thea het plakje kaas in haar mond)*

GUUS: Alles klaar, Thea?

THEA *(met volle mond)*: Mmmmm...ja, me...neer Verstraaten.

GUUS: Wat zei je, Thea? Mankeert jou soms iets aan de mond?

DORIEN: Nee. Ze heeft iets in haar mond

THEA *(snel)*: Eh...Een stukje kaa...Kaakpijn!

GUUS: Oh. Kun je dat ook bij stukjes krijgen?

THEA: Ja...eh...nee. Mijn kaak is een beetje stuk, meneer. *(pakt snel de kan met jus de range en brengt deze naar haar mond)*

GUUS: Ben je nu helemaal!

THEA *(heeft ondertussen de kaas doorgeslikt, zet kan weer neer en praat weer gewoon)* Het gaat al weer, hoor. Gewoon een kwestie van...eh...spoelen.

DORIEN *(droog)*: Of doorslikken. *(op dit moment komt Joop in zijn gestreepte pyjama binnen gerend via de hal)*

JOOP: Kan ik even snel een paar boterhammen pakken? Ik heb me verslapen.

THEA: Natuurlijk, meneer van der Broek. Pak maar. *(Joop rent naar rechertafel en wil brood pakken)*

GUUS: Niets daarvan! U gaat u eerst snel aankleden en dan kunt u hier

uw broodje eten. Ongemanierd om hier zo rond te lopen bij de dames.

JOOP: Voor één keer, meneer Verstraaten. Alstublieft?

GUUS: Nee! Wat voor raar idee moeten de dames wel niet van u krijgen?

DORIEN: Nou, hier krijg ik geen rare ideeën van, hoor. *(gniffelt)* Als hij nou zijn pyjama gaat uittrekken, wordt het misschien wat anders.

GUUS: Mevrouw de Maaier!

DORIEN: Ja?

GUUS: Ik wil dit soort praat hier niet hebben. Het is hier een net pension.

DORIEN: Dat is het zeker! We hebben hier de Koningin van weet ik veel waar vandaan, een zakkenvuller van de Albert Hein... *(wijst naar Joop)*

JOOP: Pardon! Vakkenvuller, mevrouw de Maaier. *(gewichtig)* Een heel belangrijk en zeer interessant beroep.

DORIEN: Oh, heet dat zo? Nou ja, had ik het toch bijna goed. En dan hebben we nog de Stille Kracht, oftewel mevrouw Annie van Straalen. Wat die uitvreet of wat die mankeert, weet ook niemand.

THEA: Nee, dat klopt. Ze zegt bijna geen woord. *(tot Guus)* Hoe zit dat eigenlijk, meneer Verstraaten?

GUUS: Eh...ze is...nou ja, weet ik ook niet precies. Maar ze is heel rustig, dus heeft ook niemand last van haar.

DORIEN: Alleen 's nachts dan, hé? Dan... *(Guus ziet dat Joop toch ongemerkt brood heeft gepakt)*

GUUS: Nee, meneer van der Broek! Leg neer!

JOOP *(bijna smekend)*: Alstublieft. Ik kom anders te laat op mijn werk en zijn mijn vakjes niet op tijd gevuld. Ik heb nog nooit klachten ontvangen over mijn werk. Ik ben zeer punctueel moet u weten en dat wil ik graag zo houden. Misschien levert mij het toch eens een hogere functie op. Word ik eindelijk eens bevorderd tot Hoofd vakkenvuller.

DORIEN: Nou joh, pak je toch een broodje weg bij de broodafdeling.

JOOP: Oh nee! Oh nee! Dat zal ik nooit doen. Ik ben zeer punctueel moet u weten en ik zou mij nooit verlagen tot zo iets laags. Zelfs het brood wat over de datum is en weg moet, zou ik nog niet met één vinger aanraken. En als ik zeg, dat ik punctueel ben, dan...

GUUS: Ja, zorg dan maar eens dat u hier punctueel bent en kleeft u zich fatsoenlijk aan. Of gaat u soms in pyjama naar de Albert Hein?

JOOP: Natuurlijk niet! Wat zullen de mensen wel niet van mij moeten denken als ik in mijn pyjama de vakjes loop te vullen.

DORIEN: Misschien denken ze dat ze bij Appie Hein nieuwe werkkleding hebben gekregen. *(dan komt Annie op via de hal, ook zij*

is gekleed in nachtkleding, zij zegt niets maar gaat aan het tafeltje links zitten en kijkt voor zich uit) Hè, mevrouw van Straalen. U kunt zo met Joop mee naar Appie Hein. Valt u echt niet op, hoor.

ANNIE: Wie is Appie Hein?

GUUS: Genoeg van dit gebazel. Meneer van der Broek, gaat u aankleden. Thea, kijk jij eens of de Koningin naar beneden komt *(Thea gaat via hal af)* en u...mevrouw de Maaier, u houdt uw gemak.

DORIEN: Ik zeg of doe al niets meer, hoor.

GUUS: Dat zou ik inderdaad maar doen, want u weet het...Voor u twintig anderen.

DORIEN: Ja, ja. *(gaat naast Annie zitten)* Gezellig hier, hè? *(uiteraard krijgt ze geen antwoord of ook maar een blik van Annie. Dan verschijnt Bea in de halopening.*

BEA *(monotoon)*: Hare Majesteit de Koningin *(als iedereen blijft zitten)* Hare Majesteit de Koningin!

DORIEN: Nou dat zal tijd worden, kunnen we eindelijk aanvallen. *(als ze de kwade blik van Guus ziet)* Sorry! Vergeten. *(staat op en stoot Annie aan)* Staan, mens.

ANNIE *(blijft zitten)*: Ik zit net lekker.

DORIEN: Dan niet. *(Bea doet een stapje opzij en Christien komt waardig de ruimte binnen geschreden. Zij heeft een schitterende lange jurk aan, maar op haar hoofd heeft zij een kinderachtig kroontje)*

CHRISTIEN: Goedemorgen onderdanen. Het verheugt mij u weer te mogen begroeten op deze met zon overgoten morgen. *(zij schrijdt naar haar tafeltje in het midden en blijft daar staan, even later kijkt zij Bea aan, hooghartig)* Mijn stoel.

BEA: Neemt u mij niet kwalijk. koninklijke hoogheid. *(sloft naar de stoel schuift deze naar achteren)* Gaat u zitten.

CHRISTIEN: Dank je, kind. *(ziet dan Joop in zijn pyjama)* Ah! Ik zie dat mijn lakei ook is gearriveerd. *(loopt om Joop heen)* Keurig! Keurig gekleed. Mijn complimenten, beste man.

JOOP: Is het weer zo ver met haar? Ik word er soms gek van.

DORIEN: Ha, ha. Ze ziet je aan voor haar lakei. Bof jij even, net was je nog vakkenvuller en nu zit je aan het hof.

CHRISTIEN *(tot Dorien)*: En wie bent u?

DORIEN: Nou ja, zeg! Ik zit hier iedere morgen aan dit tafeltje. *(als Christien vragend blijft kijken, spottend)* Ik ben de Koningin van Lombardijen, nou goed?

CHRISTIEN *(tot Joop)* Is die mevrouw niet helemaal goed in haar hoofd, Lakei?

DORIEN: Ik?!

JOOP: Eh..ik weet niet....

CHRISTIEN (*weer tot Joop*): Je kunt hier niet iedereen zo maar binnen laten, beste man. (*denkt even na*) Nou ja, ze kan er zelf natuurlijk niets aan doen dat ze zo is. (*tot Dorien*) U mag wel even een broodje mee eten, maar dan moet u echt weer terug naar de inrichting, hoor. (*Dorien wil fel reageren, maar Christien gaat door*) Neemt u allen plaats...(*als iedereen wil gaan zitten*) ...nadat ik mij gezeteld heb natuurlijk. (*ze gaat zitten en daarna Dorien en Joop, dan tot Joop*) Jij niet!

JOOP: Maar ik moet naar Albert Hein toe en...

CHRISTIEN (*schiet in de lach*): Naar Albert Hein? Sinds wanneer gaat mijn lakei naar Albert Hein toe? Daar heb ik ander personeel voor, nietwaar Bea?

BEA: Natuurlijk. Waar ben ik hier anders goed voor, hè? (*zuur kijkend naar Guus*) Nietwaar?

CHRISTIEN: Precies! Daar ben je heel goed voor. (*tot Joop*) Blijf daar nu niet zo staan. Je kent je plek.

JOOP: Mijn plek?

CHRISTIEN: Oh, oh, oh. Wat heb je toch vandaag? Je plek bij de hal natuurlijk.

JOOP: Bij de hal?

GUUS (*neemt Joop snel mee naar de hal en zet hem daar neer*) Doe nu maar wat ze vraagt.

JOOP: Maar mijn werk bij...

GUUS: Dat regel ik wel met je baas. Speel dit nu maar mee, ze is vandaag wel heel erg in de war.

JOOP: Dat is mijn probleem niet.

GUUS: Weet ik, weet ik. Maar ik maak dit ruimschoots goed met je. (*maakt geldgebaar*)

JOOP: Het moet toch niet gekker worden hier. Maar goed, net als bij AH zal ik ook dit punctueel verzorgen...Als ik mijn geld maar vang en niet ontslagen wordt bij mijn baas. (*gaat in houding bij de hal staan en salueert*) Presentèèèèèèèèè....Gewèèèèèèèèè! (*gaat vervolgens in houding staan*)

CHRISTIEN (*glimlachend*): Heel goed. Zo ken ik je weer. (*Gaat nu uitgebreid aan het eten beginnen, tot Bea*) Je kunt de thee serveren.

BEA: Zoals u wenst...majesteit! (*schenkt de thee voor haar in*)

GUUS: Mooi, dan is nu alles in orde en kan ik vertrekken.

CHRISTIEN: Ho!

GUUS (*verbaast*): Ho? Is er iets niet goed?

CHRISTIEN: Je weet toch dat we vandaag zeer belangrijke zaken moeten doornemen in het landsbelang.

GUUS (*staat achter Christien en grijnst*): Hoe kan ik dat nu vergeten, hoogheid. Nee, ik zal op tijd bij die belangrijke vergadering aanwezig zijn. Het landsbelang gaat voor alles. (*gaat af*)

CHRISTIEN: Geweldig, zoals ik op mijn zaakwaarnemer en het personeel kan rekenen. Alleen jammer, dat ik de Prins Gemaal niet in de hand heb. Mijn man zwalkt dag en nacht door het land, zogenaamd om met landgenoten in gesprek te komen. (*kijkt zuinigjes*) Nou, ik weet beter. Met landgenoten in het bed te komen. (*schrikt dan van haar eigen woorden, tot iedereen*) Dit hebben jullie niet gehoord. Dit is zeer vertrouwelijk en blijft binnen dit hof. (*als niemand reageert*) Wel? Heeft iedereen dat goed begrepen? Dit moet geheim blijven.

BEA (*zuchtend*): Natuurlijk, majesteit. Komt voor elkaar, majesteit. U kunt op ons rekenen, Majesteit. (*dan fel*) Ga nou maar eens een keertje eten!

CHRISTIEN: Pardon?

BEA (*schrikt even, dan weer in oude doen*): Eh...Dat zei ik tegen de anderen. (*tot Annie en Dorien*) Opschieten met dat eten, we hebben niet de hele dag de tijd.

JOOP (*bijna fluisterend*): Laten jullie wel wat voor mij staan? Ik barst van de honger.

DORIEN: Tuurlijk, Joop. (*pakt een droge snee brood en duwt die half in Joop zijn mond*) Eet smakelijk, meneer de lakei!

ANNIE (*heeft het laatste bemerkt en schiet in de lach*): Ha, ha, ha...Is het lekker? (*stopt abrupt als iedereen, op de Koningin na, haar verbaast aankijkt en kijkt weer voor zich uit. Joop blijft even verbouwereerd met het brood in zijn mond staan en stopt deze dan uiteindelijk in de zak van zijn pyjamajasje*)

DORIEN: Nou, tante Annie, zal ik je broodje dan maar even smeren en snijden? Dan kun je dat netjes gaan opeten. Goed? (*Annie kijkt haar glimlachend aan en knikt*)

ANNIE: Ja, lekker met jam.

DORIEN: Natuurlijk mevrouw. Met jam

CHRISTIEN (*heeft inmiddels een broodje gesmeerd en wil een plakje kaas pakken*): Ik mis een plakje kaas, Bea.

BEA (*kijkt op het schaalpje*): Er liggen er toch twee?

CHRISTIEN: Precies! Twee! Er horen er drie te liggen!

BEA (*zuchtend*): Ik zorg er wel voor dat Thea er nog één neer legt. Is dat goed?

CHRISTIEN: Daar gaat het niet om, Bea.

BEA (*nog meer zuchtend*): En waar gaat het dan wel om, Majesteit?

CHRISTIEN: Dat er drie plakjes kaas horen te liggen.

BEA: Goed, ik haal er nog wel eentje bij. (*wil naar de keuken lopen*)

CHRISTIEN (*zuinigjes*): Dat hoeft al niet meer.

BEA (*terzijde*): Hier krijg je toch het heen en weer van?!

CHRISTIEN: Zei je wat?

BEA: Eh...ja...Dat het mooi weer buiten is.

CHRISTIEN (*nu boos*): Een schande is het! (*staat op*) Ik laat tot op de bodem door mijn adviseur uitzoeken wie de dader is. (*loopt statig naar halopening, tot Joop*) Ik had van jou toch wel verwacht, dat je goed toezicht had gehouden. (*gaat af*)

JOOP: Nou ja, zeg!

BEA (*nu ook boos*): Je doet maar!

JOOP: Mooi! Dat zit mijn taak er nu op. (*kijkt op zijn horloge*) Als ik me nu snel omkleed, ben ik toch nog op tijd om mijn vakjes te vullen.

BEA: Ga toch eerst even eten, beste man. Anders val je straks om van de honger.

JOOP: Oh nee, oh nee. Mijn plicht roept. Ik ben zeer punctueel en als ik zeg punctueel, dan bedoel ik...

DORIEN (*snel*): Ook punctueel! Dag, Joop. (*Joop kijkt haar even verbaast aan*)

ANNIE: Moet je niet een lekker broodje met jam?

JOOP: Daar heb ik geen tijd voor. Mijn taak roept (*gaat ook door halopening af*)

BEA (*gelaten*): Ik ben dit hele gedoe meer dan zat. (*gaat aan middelste tafeltje zitten*)

DORIEN: Dat kan ik me heel goed voorstellen, Bea. Maar, waarom doe je dit allemaal?

BEA: Opdracht van Guus. Hij zegt, dat dankzij haar geld, jullie hier kunnen blijven.

DORIEN: Ja, dat dacht ik al. Een centenkwesie. Ze zit zeker goed in haar slappe was?

BEA: Wat heet! Dat mens bezit zowat een vermogen.

DORIEN: Zoooo...Ach, ze zal wel weer bijtrekken. (*lacht plotseling*) Hebben wij toch vanochtend een Koninklijk ontbijt! Kom, tante Annie, we schuiven aan, aan het Koninginneontbijt. (*schuift twee stoelen aan en gaat met Annie ook aan het middelste tafeltje zitten*)

ANNIE: Als ik hier ook maar jam krijg.

DORIEN: Natuurlijk, jam, jam, jam, zoveel als je lust.

BEA: Wat?!...Nou ja, tast toe. Ik heb zelf ook nog niet gegeten en weggooien is zonde.

ANNIE (*ziet het gekookte ei, welke nog niet gepeld is, en lacht*): Ha, ha, ha...Een eitje! Lekker. (*stopt het hele ei in haar mond*)

DORIEN: Tante Annie! Het ei is nog niet gepeld. Geef terug. (*Annie kijkt haar eerst verbaast aan, dan komt het ei langzaam, tot ongeveer de*

helpt uit haar mond, terug. Op dat moment komt Christien in de opening van de hal)

CHRISTIEN: Zo! Dus jullie zijn de daders?! *(Annie schrikt en slikt het ei snel weer naar binnen en begint te kauwen)* Hier horen jullie meer van! *(tot Bea)* Ik geef mijn adviseur de opdracht jou te ontslaan. *(gaat weer af)*

BEA: Als dat zou kunnen! Ben ik van deze onzin af

DORIEN *(tot Annie)*: Gaat het? Ben je dat ei nu toch aan het opeten? *(Annie knikt glimlachend, kauwt door en geeft met haar hand aan dat ze het heerlijk vindt)* Wat zou het ook. Kalk is goed voor de botten, zullen we maar zeggen. *(dan tot Bea)* Ik denk dat Guus aan de kook raakt, als hij hoort wat er hier is gebeurd, Bea.

BEA: Dat denk ik niet, dat weet ik wel zeker. *(dan gaat de bel)* Wat nu weer? *(staat op en loopt via hal af, Dorien maakt nu een sneetje brood voor haar en Annie klaar)*

DORIEN: Eet smakelijk, Tante Annie. *(dan komt Bea weer op via hal, gevolgd door Albert en Els)*

ALBERT *(ziet de dames aan tafel, vrolijk)*: Goedemorgen. Goedemorgen, dames. *(Annie knikt alleen)*

DORIEN: Goedemorgen, meneer.

ALBERT: Wat ziet mijn oog? Alleen maar vrouwtjes? Mijn dag kan niet meer stuk. *(Wrijft zich in de handen)* Dit is precies wat ik zoek. Els, schrijf ons hier onmiddellijk in!

ELS *(schrikt, neemt Albert even apart)*: Hou je nu in. Dit is toch de kans hier binnen te komen. *(dan glimlachend en vriendelijk tot de anderen)* Mijn broer is altijd zo enthousiast als hij nieuwe mensen ontmoet.

ALBERT: Nieuwe en leuke vrouwtjes ontmoet! *(kijkt verheerlijkend naar Bea, dan naar Dorien, bij Annie vertrekt zijn gezicht)* Ze zien er niet allemaal even leuk uit. *(als Annie toch naar hem glimlacht)* Nou ja, ze lijkt me in ieder geval wel aardig. *(knikt naar Annie)* Dag, schoonheid.

ANNIE: Broodje jam, meneer?

ELS: *(glimlachend en vriendelijk tot Annie)* Nee, hij hoeft geen broodje. En hij maakte maar een grapje, hoor.

DORIEN: Als hij zijn grapjes dan maar voor zichzelf bewaart, ik ben daar niet van gediend.

ELS *(schrikt weer)*: Natuurlijk...natuurlijk, mevrouw.

BEA: Wat kan ik eigenlijk voor u betekenen?

ALBERT *(zeer verheugt)*: Kijk! Dat hoor ik nu graag. Wat kan ik voor u betekenen? *(veel betekent)* Veel lieverd, héél veel.

ELS *(snel)*: Laten we ter zake komen. Mijn broer, Albert de Korte en...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto